

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobce: **V. B., státní příslušník Ukrajiny**
zastoupený advokátkou Mgr. Pavlínou Zámečnickovou
sídlem Příkop 8, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-14146/TP-2016

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, k rukám jeho zástupkyně, Mgr. Pavlíny Zámečnickové, advokátky, se sídlem Příkop 8, Brno.

Odůvodnění:

Žalobce podal prostřednictvím své zástupkyně dne 19. 11. 2019 u Krajského soudu v Brně žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Nečinnost podle něj spočívá v tom, že žalovaný dosud nerozhodl o jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu, která byla u správního orgánu podána dne 7. 9. 2016. Dne 20. 9. 2019 podal žalobce Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, které bylo vyhověno a opatřením ze dne 15. 10. 2019 uložila Komise správnímu orgánu I. stupně vydat rozhodnutí do 30 dnů od doručení opatření.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě podotkl, že již dne 21. 11. 2019 vydal předkládací zprávu k vydání povolení k trvalému pobytu a přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta EU, jímž navrhl vydat žalobci povolení k trvalému pobytu podle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Žalovaný tedy nebyl ve věci nečinný. Navíc upozornil, že žádost byla podána 7. 9. 2016, nicméně žaloba až dne 19. 11. 2019, což je zjevně po uplynutí jednoho roku pro podání žaloby. Navrhl, aby soud žalobu zamítl, prokud ji neodmítne jako opožděnou.

Před meritorním posouzením žaloby se soud zabýval splněním podmínek řízení. Nejprve zkoumal včasnost podané žaloby.

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*

Lhůtu pro podání nečinnostní žaloby upravuje § 80 odst. 1 s. ř. s., podle něhož *lze žalobu podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*

Z § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců (v rozhodném znění) plynulo, že *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.*

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně či opožděně.*

Jednoletá lhůta pro podání nečinnostní žaloby je odvislá od běhu lhůty pro vydání rozhodnutí. Počíná běžet okamžikem, kdy marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí (viz usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 9. 2010, č. j. 10 A 31/2010-64). V projednávaném případě, jak shodně uváděl i žalovaný, platila pro vydání rozhodnutí lhůta 60 dnů ode dne podání žádosti vyplývající z § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Z předloženého správního spisu je zřejmé, že žádost byla podána 7. 9. 2016. Šedesátidenní lhůta pro vydání rozhodnutí tedy uplynula v pondělí 7. 11. 2016. Objektivní lhůta pro podání nečinnostní žaloby podle § 80 odst. 1 s. ř. s. tedy skončila 7. 11. 2017.

Žalobce podal svou žalobu dne 19. 11. 2019, tj. více než dva roky po uplynutí žalobní lhůty. Soud proto podanou žalobu výrokem I. podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním ve věci, rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč žalobci (§ 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. ledna 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu